

การโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี

COACHING OF SCHOOL ADMINISTRATORS AFFECTING TEACHER COMPETENCY IN THE 21st CENTURY
UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE UDON THANI

จำเนียร มุนธานี* และ พงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์

Chamnian Munthani* and Pongsuk Srijan

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี อุดรธานี 41000

Program in Educational Administration, Faculty of Education, Udon Thani Rajabhat University,

Udon Thani 41000, Thailand

*Corresponding author: E-mail: chamnian41190@gmail.com

รับบทความ 11 พฤษภาคม 2565 แก้ไขบทความ 19 กรกฎาคม 2565 ตอรับบทความ 4 สิงหาคม 2565 เผยแพร่บทความ กรกฎาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี และ 2) สร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2564 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 341 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบบสอบถามเกี่ยวกับการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.47-0.85 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.57-0.84 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ปัจจัยการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 มี 2 ปัจจัยคือ ปัจจัยการกำหนดเป้าหมายการโค้ช (X_1) ปัจจัยการให้ข้อมูลย้อนกลับ (X_4) สามารถอธิบายความแปรปรวนสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .447 และค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) เท่ากับ .227 หรือสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 22.70 สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

$$Y' = 2.688 + .204X_1 + .133X_4$$

$$Z'_y = .325Z_1 + .211Z_4$$

คำสำคัญ: การโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษา, สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21

ABSTRACT

The purposes of this quantitative research were to 1) examine the relationship between coaching factors of school administrators and teacher competency in the 21st century under the Secondary Educational Service Area Office (SESAO) Udon Thani, and 2) construct the predictive equation for coaching factors of school administrators affecting teacher competency in the 21st century under SESAO Udon Thani. The sample group consisted of 341 teachers working under SESAO Office, obtained through multi-stage random sampling, in the

academic year 2021. The research instruments included sets of 5 level-rating-scale questionnaires on coaching of school administrators with the reliability of 0.97 and the discriminative power ranging from 0.47 to 0.85, and teacher competency in the 21st century under SESAO Udon Thani with the reliability of 0.98 and the discriminative power ranging from 0.57 to 0.84. The statistics for data analysis were mean, standard deviation, Pearson's product-moment correlation coefficient, and Stepwise multiple regression analysis.

The results were as follows:

1. The relationship between the coaching factors of school administrators and teachers' competency in the 21st century under SESAO Udon Thani had a positive correlation at the .01 level of significance.

2. The coaching factors of school administrators affecting teachers' competency in the 21st century under SESAO Udon Thani comprising two factors, namely coaching goal setting (X_1), and giving feedback (X_2), were able to explain the variability of teachers' competency in the 21st century at the .01 level of significance, with a multiple correlation coefficient (R) of .447 and a predictive coefficient (R^2) of .227 or 22.70 percent. The prediction equations could be written on raw and standardized scores as follows:

$$Y' = 2.688 + .204X_1 + .133X_2$$

$$Z'_Y = .325Z_1 + .211Z_2$$

Keywords: Coaching Factors of School Administrations, Teacher Competency in the 21st Century

บทนำ

การโค้ชเป็นวิธีการที่จะช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ผ่านการกระตุ้นความคิดของผู้ถูกโค้ช โดยผู้โค้ชจะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกเพื่อค้นพบและดึงศักยภาพของแต่ละบุคคลให้ไปถึงจุดสูงสุดจนนำไปสู่การพัฒนาตนเองจนสามารถบรรลุเป้าหมายหรือผลสัมฤทธิ์ที่ผู้ถูกโค้ชแต่ละคนมุ่งหวังไว้ (Mukherjee, 2014, pp. 6-7) โดยการใช้พื้นฐานแนวคิดเกี่ยวกับการบำบัดพฤติกรรมมารู้คิด (Cognitive Behavioral Therapy: CBT) การโค้ชเพื่อการรู้คิด การโค้ชเพื่อการจัดการเรียนรู้และ การโค้ชแบบเพื่อนร่วมงาน (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2557, หน้า 25-28) ซึ่งได้นำมาประยุกต์เข้าสู่กระบวนการโค้ช นอกจากนี้ยังประยุกต์ใช้เทคนิคและวิธีต่าง ๆ เช่น การสังเกตการณ์ (Observation) การแสดงเป็นตัวแบบ (Modeling) การสะท้อนคิด (Reflection) (Knight, 2007, pp. 47-49) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) และการแสดงบทบาทสมมติ (Role-playing) (Barton; et al, 2013, p. 330) เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอน แม้ว่าการโค้ชเป็นเครื่องมือที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร แต่พบว่ามีองค์การไม่มากนักที่เห็นความสำคัญ สาเหตุที่องค์การส่วนใหญ่ยังไม่นำการโค้ชมาใช้เป็นเครื่องมือหลักในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์การมีหลายปัจจัย เช่น ผู้บริหารระดับสูงยังไม่มีความเข้าใจเรื่องการโค้ชมากพอ ยังไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของการโค้ชทำให้ไม่สนับสนุน ผู้บริหารส่วนใหญ่เคยชินกับรูปแบบการสั่งการ ควบคุมบังคับบัญชาเพราะเห็นว่าเป็นวิธีที่ง่ายสะดวกและรวดเร็ว ผู้บริหารมีข้ออ้างว่าไม่มีเวลา เนื่องจากติดภารกิจหรืองานประจำ ผู้บริหารมีความเข้าใจผิดว่าการพัฒนาบุคลากรเป็นความรับผิดชอบของฝ่ายฝึกอบรมหรือฝ่ายทรัพยากรบุคคล ผู้บริหารไม่มีความเชื่อมั่นในศักยภาพมนุษย์ มีทัศนคติในการบริหารบุคคลแบบเน้นการควบคุมแต่ละเลยให้ความสำคัญกับความต้องการของแต่ละบุคคลและการปลดปล่อยศักยภาพมนุษย์ (ศิริรัตน์ ศิริวรรณ, 2557, หน้า 49)

การพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอน ได้มีผู้ดำเนินการพัฒนาสมรรถนะด้วยวิธีการมากมายหลากหลาย เช่น การวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยการใช้การสะท้อนคิดตนเองและกลุ่มย่อย (Cheng, 2014, pp. 1-18) การอบรมสัมมนา การเมนทอริ่งกลุ่มย่อย การสนทนาอภิปรายกลุ่มย่อย (Sakolrak, 2014, pp. 2946-2951) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Dekker-Groen Van der Schaaf & Stokking, 2013, pp. 150-171) นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะให้ใช้การโค้ชเพื่อไปพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนในโรงเรียน (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน, 2557, หน้า 24-25)

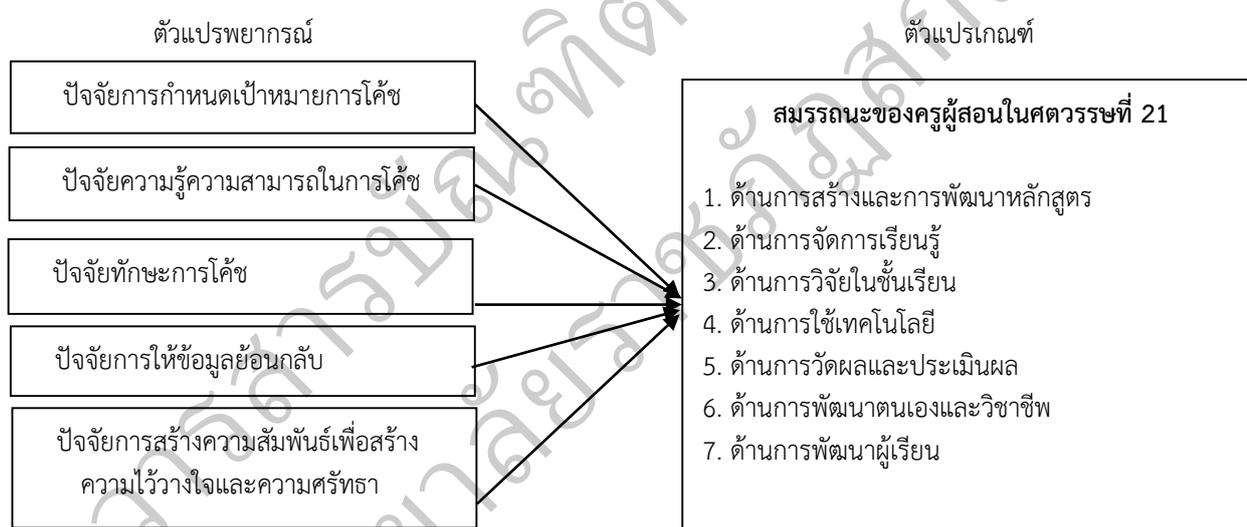
จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนอยู่ในจังหวัดอุดรธานี มีความสนใจและต้องการศึกษาการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี เพื่อนำข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี
2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับประสิทธิผลการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาจากนักวิชาการศึกษาและนักวิจัย จำนวน 10 ท่าน และองค์การทางการศึกษา จำนวน 2 องค์การทั้งในและต่างประเทศ และได้สังเคราะห์ ตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาได้ทั้งหมด 5 ปัจจัย และผู้วิจัยศึกษาแนวคิดทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 จากนักวิชาการศึกษาและนักวิจัย จำนวน 6 ท่านและสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ จำนวน 6 สถาบัน และได้สังเคราะห์ตัวแปรเกณฑ์สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 ได้ทั้งหมด 7 ด้าน กรอบแนวคิดการวิจัยในครั้งนี้ แสดงดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2564 จำนวน 3,029 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี กำหนดขนาดโดยใช้ตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 341 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้วิจัยกำหนดกรอบคำถามในแบบสอบถามจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดโรงเรียนและประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับปัจจัยการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ได้แก่ 1. ปัจจัยการกำหนดเป้าหมายการโค้ช 2. ปัจจัยความรู้ความสามารถในการโค้ช 3. ปัจจัยทักษะการโค้ช 4. ปัจจัยการให้ข้อมูลย้อนกลับ 5. ปัจจัยการสร้างความสัมพันธ์เพื่อสร้างความไว้วางใจและความศรัทธา

ซึ่งมีความหมายครอบคลุมนิยามศัพท์เฉพาะของการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาที่ผู้วิจัย ได้สร้างขึ้น มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 121)

- 5 หมายถึง การโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร 2. ด้านการจัดการเรียนรู้ 3. ด้านการวิจัยในชั้นเรียน 4. ด้านการใช้เทคโนโลยี 5. ด้านการวัดผลและประเมินผล 6. ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ 7. ด้านการพัฒนาผู้เรียน

ซึ่งข้อคำถามในส่วนนี้ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 121)

- 5 หมายถึง สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยแบบสอบถามตอนที่ 2 การโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.47-0.85 และความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 แบบสอบถามตอนที่ 3 สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.56-0.87 และความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษา
2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21
3. กำหนดกรอบแนวคิดและขอบข่ายในการสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตัวแปรที่กำหนดขึ้นในงานวิจัย

4. สร้างแบบสอบถามการวิจัยให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ ตัวแปรและนำเครื่องมือเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา ภาษา ตลอดจนสาระสำคัญให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5. นำแบบสอบถามการวิจัยที่ได้ดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ความชัดเจนของข้อคำถาม และความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้น เพื่อต้องการที่จะวัดค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาในข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item objective Congruence: IOC) แล้วดำเนินการเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาในข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวัด ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 71) ผลปรากฏว่า ได้ค่า IOC ของแบบสอบถามปัจจัยการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าระหว่าง 0.80-1.00 และค่า IOC ของแบบสอบถามสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 มีค่าระหว่าง 0.80-1.00

6. นำแบบสอบถามการวิจัยที่ผู้เชี่ยวชาญได้ดำเนินการพิจารณาและตรวจสอบแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ซึ่งเป็นครูผู้สอนจำนวน 30 คน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี จากนั้นทำการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ โดยใช้เกณฑ์ $r \geq 0.20$ ขึ้นไป (อนุวัติ คุ้มแก้ว, 2555, หน้า 145) และทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) ในตอนที่ 2

ปัจจัยการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษา และตอนที่ 3 สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 โดยนำไปวิเคราะห์สัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows และได้กำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์, 2557, หน้า 275) โดยแบบสอบถามตอนที่ 2 การโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.47-0.85 และความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 แบบสอบถามตอนที่ 3 สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.57-0.84 และความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

8. นำแบบสอบถามการวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอความคิดเห็นและปรับปรุงแก้ไข
9. รวบรวมและจัดทำแบบสอบถามการวิจัยฉบับสมบูรณ์
10. ดำเนินการนำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการวิจัยไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี เพื่อเสนอผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 25 มกราคม 2565 ถึงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2565 โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์พร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานีไปยังผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ครูผู้สอนตอบแบบสอบถามและให้ส่งกลับคืนแก่ผู้วิจัยทางไปรษณีย์ บางส่วนผู้วิจัยขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเองโดยการนัดหมายวัน เวลา ในการรับแบบสอบถามคืน
3. ในกรณียังไม่ได้รับแบบสอบถามคืนตามเวลาที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้เดินทางไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
4. นำแบบสอบถามที่รวบรวมมาได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ทุกชุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพเครื่องมือ ได้แก่
  - 2.1 หาค่าความตรงของแบบสอบถาม โดยการพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Consistency: IOC)
  - 2.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามใช้การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งหมดของแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 2 ฉบับ (Item Total Correlation) โดยการใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Coefficient)
  - 2.3 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Coefficient Alpha of Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่
  - 3.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
  - 3.2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple Regression Analysis) โดยมีข้อถกเถียงเบื้องต้นของการถดถอยดังนี้ (อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล, 2561, หน้า 297)
    - 3.2.1 ตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์ มีมาตราวัดระดับอันตรภาคชั้น (Interval Scales) หรืออัตราส่วน
    - 3.2.2 ข้อมูลของตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์ต้องสุ่มจากประชากรที่มีการแจกแจงแบบปกติ
    - 3.2.3 ตัวแปรพยากรณ์ต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเองมากเกินไปมีค่าไม่เกิน 0.80 (Multicollinearity)
    - 3.2.4 ความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์มีการแจกแจงแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0 และมีความแปรปรวนคงที่

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า เป็นเพศหญิง จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 67.70 และเป็นเพศชาย จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 32.30 อายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30 อายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 37.20 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 28.20

และอายุระหว่าง 51–60 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.30 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 48.70 ปริญญาโท จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 50.10 และปริญญาเอก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ขนาดของโรงเรียนจำนวนครูโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 จำนวนครูในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 17.90 จำนวนครูในโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 63.60 ประสบการณ์ในการทำงาน ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 ประสบการณ์ 5-10 ปี จำนวน 88 คนคิดเป็นร้อยละ 25.80 และประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 50.10

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี รายละเอียด ดังนี้

2.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในตัวแปรพยากรณ์ที่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าระหว่าง .393 ถึง .782 โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ปัจจัยความรู้ความสามารถในการโค้ช (X_2) กับปัจจัยทักษะการโค้ช (X_3) ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .782

2.2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ปัจจัยการกำหนดเป้าหมายการโค้ช (X_1) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .444 ปัจจัยการให้ข้อมูลย้อนกลับ (X_4) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .394 ปัจจัยความรู้ความสามารถในการโค้ช (X_2) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .356 ปัจจัยทักษะการโค้ช (X_3) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .321 และปัจจัยการสร้างความสัมพันธ์เพื่อสร้างความไว้วางใจและความศรัทธา (X_5) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .309

3. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี

3.1 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression) เป็นการวิเคราะห์ดูภาพรวม โดยนำตัวแปรทั้งหมด 5 ตัวแปรมาพยากรณ์สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี โดยวิธี Enter พบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี โดยมีประสิทธิภาพการทำนายร้อยละ 23.40 ($R^2 = .234$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ปัจจัยการกำหนดเป้าหมายการโค้ช (X_1) และตัวแปรที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานีได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยการให้ข้อมูลย้อนกลับ (X_4)

3.2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อสร้างสมการพยากรณ์สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี โดยใช้การวิเคราะห์โดยวิธี Stepwise พบว่า ตัวแปรปัจจัยการกำหนดเป้าหมายการโค้ช (X_1) สามารถพยากรณ์สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยการให้ข้อมูลย้อนกลับ (X_4) สามารถพยากรณ์สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีประสิทธิภาพการทำนายร้อยละ 22.70 ($R^2 = .227$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า ปัจจัยการกำหนดเป้าหมายการโค้ช (Beta = .325) สามารถพยากรณ์สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานีได้สูงกว่าตัวแปรอื่น หมายความว่า ถ้าปัจจัยการกำหนดเป้าหมายการโค้ชมากสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 ก็จะสูงไปด้วย รองลงมา คือ ปัจจัยการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Beta = .211) หมายความว่าถ้าปัจจัยการให้ข้อมูลย้อนกลับมากสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 ก็จะสูงไปด้วย ซึ่งสามารถสร้างสมการพยากรณ์สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 2.688 + .204X_1 + .133X_4$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_Y = .325Z_1 + .211Z_4$$

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณปัจจัยการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของ ครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี โดยวิธี (Stepwise Multiple Regression Analysis)

รูปแบบ	ลำดับขั้นตัวพยากรณ์	R	R ²	Adj R ²	S.E.est	F	P - values
1	(X ₁)	.444	.197	.195	.295	83.120**	.000
2	(X ₁) (X ₄)	.447	.227	.223	.290	49.766**	.000

** P < .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการโค้ชของผู้บริหารกับสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ปัจจัยการกำหนดเป้าหมายการโค้ช ปัจจัยความรู้ความสามารถในการโค้ช ปัจจัยทักษะการโค้ช ปัจจัยการให้ข้อมูลย้อนกลับ และปัจจัยการสร้างความสัมพันธ์เพื่อความไว้วางใจและความศรัทธา มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาให้การชี้แนะและแนะนำความรู้ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่ถูกต้องให้กับครูผู้สอน ทำให้ผลการปฏิบัติงานของครูผู้สอนเกิดประสิทธิภาพ ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.1 ปัจจัยการกำหนดเป้าหมายการโค้ช มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี กล่าวคือ ผู้บริหารได้กำหนดเป้าหมายการชี้แนะครูก่อนดำเนินการชี้แนะ โดยที่เป้าหมายนั้นตั้งอยู่บนความต้องการจำเป็นของครูผู้สอน มุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาผลการปฏิบัติงานหรือเน้นไปที่ตัวเนื้อหาของงานเป็นสำคัญ การกำหนดเป้าหมายการโค้ชมีความชัดเจน จะทำให้เกิดภาพที่สื่อสารถึงความสำเร็จของการโค้ชได้ จึงทำให้สมรรถนะของครูผู้สอนเพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับแนวคิด วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2557, หน้า 25-28) กล่าวว่าความสำคัญของการกำหนดเป้าหมาย (goal) คือ การกำหนดเป้าหมายของการโค้ชผู้เรียนแต่ละบุคคล มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ทั้งด้านการรู้คิด ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การกำหนดเป้าหมายของการโค้ชที่มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมสำหรับผู้เรียนแต่ละคน จะช่วยทำให้การโค้ชมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ มิงค์ โอเวน และมิงค์ (Mink, O.G., Owen, K.Q., & Mink, B.P., 1993, pp. 149-156) กล่าวว่า การระบุเป้าหมายในการเรียนรู้ ควรเป็นเป้าหมายที่ร่วมกันระหว่างผู้โค้ชและผู้รับการโค้ช เป้าหมายนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการจำเป็นของผู้รับการโค้ช สอดคล้องกับแนวคิดของ แชมเพตส์ (Champerthes, 2007, pp. 17-18) กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายการโค้ช จะทำให้เป้าหมายมีความชัดเจนขึ้นสำหรับโค้ชและผู้รับการโค้ช ซึ่งทำให้เกิดภาพที่สื่อสารถึงความสำเร็จของการโค้ชได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวัฒน์ ศรีไพโรจน์ (2561, หน้า 94-99) ได้ทำการวิจัย เรื่อง อิทธิพลของโปรแกรมการโค้ช การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานที่มีต่อสมรรถนะของครูผู้สอนเพื่อทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า 1. ครูผู้สอนที่ได้รับโปรแกรมการโค้ชมีสมรรถนะของครูผู้สอนที่จัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานที่วัดช่วงเตรียมความพร้อมครูผู้สอนดีกว่าครูผู้สอนที่ไม่ได้รับโปรแกรมการโค้ช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ครูผู้สอนที่ได้รับกระบวนการโค้ชจะมีพัฒนาการสมรรถนะของครูผู้สอนที่จัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานที่วัดในช่วงครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมให้แก่ผู้เรียนดีกว่าครูผู้สอนที่ไม่ได้รับโปรแกรมการโค้ช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ครูผู้สอนที่ได้รับโปรแกรมการโค้ชมีโปรไฟล์สมรรถนะของครูผู้สอนที่จัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานดีกว่าครูผู้สอนที่ไม่ได้รับโปรแกรมการโค้ช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานจากครูผู้สอนที่ได้รับโปรแกรมการโค้ชจะมีพัฒนาการทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมทั้ง 4 ด้านดีกว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานจากครูผู้สอนที่ไม่ได้รับโปรแกรมการโค้ช

1.2 ปัจจัยความรู้ความสามารถในการโค้ช มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี กล่าวคือ ผู้บริหารสถานศึกษา มีความรู้ความสามารถในการชี้แนะ มีความรู้ในเนื้อหาสาระที่จะชี้แนะ รวมถึงความรู้ใหม่ ๆ และการเลือกวิธีชี้แนะที่เหมาะสมกับครูผู้สอนแต่ละคน ผู้บริหารสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ทำให้สมรรถนะของครูผู้สอนเพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของคอสต้าและแกร์มตัน (Costa & Garmston, 2002, p. 18) กล่าวว่าความรู้ความสามารถในการโค้ช ผู้โค้ชจะต้องมีการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รอบรู้ในศาสตร์ของตนเองอย่างลึกซึ้ง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ รวมทั้งมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อทำให้การโค้ชเกิดประสิทธิภาพ

สอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริรัตน์ ศิริวรรณ (2557, หน้า 10) กล่าวว่าผู้สอนงานต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในระบบงานอย่างเต็มที่ การกล่าวชมเชยและการชี้แนะแนวทางเพิ่มเติมให้แก่ผู้ถูกสอนได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตณรงค์ เอี่ยมสำอาง (2555, หน้า 291) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนารูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนพัฒนาสมรรถภาพการโค้ชและการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของครูพณิชยกร พบว่า พัฒนาการด้านความสามารถในการโค้ชของครูพณิชยกรทั้ง 6 คน มีพัฒนาการด้านความสามารถในการโค้ชสูงขึ้นตามลำดับและพัฒนาการด้านความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์สูงขึ้นตามไปด้วย

1.3 ปัจจัยทักษะการโค้ช มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี กล่าวคือผู้บริหารสถานศึกษามีทักษะเฉพาะของโค้ชที่ดีในการชี้แนะครูผู้สอน เพื่อให้ครูผู้สอนเกิดกระบวนการภายในที่จะปลดปล่อยศักยภาพที่ซ่อนอยู่ค้นหาคำตอบและสามารถตัดสินใจได้ด้วยตัวเอง ทำให้สมรรถนะของครูผู้สอนเพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของสุวรรณา มิทเชล (2561 อ้างถึงใน ธนัทพัชร รัชตพงศ์สันต์, 2561, หน้า 19) กล่าวว่าโค้ชคือเพื่อนร่วมทางที่ใช้ทักษะเฉพาะของโค้ช (Coaching Skills) เพื่อให้ผู้รับการโค้ชเกิดกระบวนการที่จะปลดปล่อยศักยภาพที่ซ่อนอยู่ สามารถค้นหาคำตอบและสามารถตัดสินใจได้ด้วยตัวเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ คอสต้า และแกร์มตัน (Costa & Garmston, 2002, p. 18) กล่าวว่า ทักษะการโค้ชเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้รับการโค้ชสร้างและปรับวิธีการคิดและความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ผ่านการคิดวิเคราะห์ปัญหาสร้างกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง และวางแผนสถานการณ์ในอนาคตเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมลา พรหมมา (2559, หน้า 61) ได้ทำการศึกษา เรื่อง รูปแบบการพัฒนาทักษะการโค้ชของผู้นำทางการพยาบาลพบว่าทักษะการโค้ชที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม สามารถดึงศักยภาพภายในตัวบุคคลทั้งของตัวเอง และผู้ที่ได้รับการโค้ชออกมาได้จริง โดยทำให้บุคคลที่ได้รับการโค้ชนั้นได้คิดและค้นหาทางออกของปัญหาด้วยตัวของเขาเอง

1.4 ปัจจัยการให้ข้อมูลย้อนกลับ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี กล่าวคือ ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสะท้อนผลการปฏิบัติงานของครูผู้สอนให้ครูผู้สอนรับทราบถึงผลการปฏิบัติงาน จะทำให้ครูผู้สอนปรับปรุงและพัฒนาตนเองในเรื่องการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น ช่วยให้ครูผู้สอนที่รับข้อมูลย้อนกลับเข้าใจถึงจุดเด่นและสิ่งที่ต้องพัฒนาและพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ จึงทำให้สมรรถนะของครูผู้สอนเพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Kauffman (2006, pp. 227-229) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจนโดยทันที มีความสำคัญคือช่วยให้ผู้ปฏิบัติอยู่ท่ามกลางความเป็นจริง เพื่อรักษาการปฏิบัติที่ดีที่สุดอย่างหนึ่ง ที่จำเป็นต้องรู้วิธีการที่กำลังทำเพื่อที่จะพบกับความต้องการที่เผชิญอยู่ สอดคล้องกับแนวคิดของโอบารา (Ibara, 2004, pp. 12-48) กล่าวว่าข้อมูลป้อนกลับมีทั้งที่เป็นบวก ซึ่งชี้ให้เห็นถึงการกระทำที่ดีและส่วนที่ต้องปรับปรุงพัฒนาต่อไปแต่ไม่ใช่การตำหนิ เคล็ดลับของการให้ข้อมูลย้อนกลับ คือ 1) เน้นเพื่อการปรับปรุงผลการปฏิบัติงาน ห้ามใช้เพื่อการวิจารณ์ 2) เน้นในประเด็นที่สามารถปรับปรุงได้ในอนาคต 3) ให้ข้อมูลป้อนกลับทันทีเพื่อการปรับปรุง 4) เน้นไปที่พฤติกรรมไม่ใช่การไปตำหนิบุคลิกภาพหรือความคิด 5) มีความเฉพาะเจาะจง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตณรงค์ เอี่ยมสำอาง (2555, หน้า 294) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนพัฒนาสมรรถภาพการโค้ชและการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของครูพณิชยกร พบว่า การโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีการสะท้อนผลการปฏิบัติงานการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพทำให้ครูเกิดการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปสู่เป้าหมายที่กำหนด และผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับจะต้องสร้างความเป็นมิตรให้เกิดขึ้นเพื่อนำสู่การบรรลุพันธกิจที่สำคัญของการโค้ช

1.5 ปัจจัยการสร้างความสัมพันธ์เพื่อสร้างความไว้วางใจและความศรัทธา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี กล่าวคือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความเป็นกันเองกับครูผู้สอนคือมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ครูผู้สอนยอมรับเชื่อถือเคารพและศรัทธาในตัวผู้บริหาร ซึ่งเป็นสิ่งที่จะทำให้การโค้ชประสบผลสำเร็จ จึงทำให้สมรรถนะของครูผู้สอนเพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Gottesman (2000, p. 127) กล่าวว่า การโค้ชเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือโค้ชกับผู้เรียน การโค้ชที่ประสบความสำเร็จต้องอยู่บนพื้นฐานการไว้วางใจ การยอมรับและเคารพให้เกียรติกัน ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการเรียนรู้สิ่งใหม่เป็นอันดับรองลงไป สอดคล้องกับแนวคิดของ คม สุวรรณพิมล (2555, หน้า 35) กล่าวว่าคุณสมบัติพื้นฐานที่ผู้เป็นโค้ชจำเป็นต้องมี คือ สามารถสร้างความไว้วางใจให้ผู้รับการโค้ชได้ ถ้าขาดสิ่งนี้ก็ไม่เป็นโค้ชได้เลย หัวใจคือการสร้างความไว้วางใจโค้ชต้องให้คนรับการโค้ชวางใจก่อนเป็นอันดับแรก หากโค้ชไม่สามารถสร้างความรู้สึกไว้วางใจให้เกิดขึ้นได้ก็ถือว่าขาดหัวใจของการเป็นโค้ช สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริวิชัย วัชรภาพ (2563, หน้า 157) ได้ทำการศึกษา เรื่อง รูปแบบการพัฒนาทักษะการโค้ชสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การสร้างความไว้วางใจ ช่วยให้โค้ชและผู้รับการโค้ชมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ความไว้วางใจ

ของผู้รับบริการโค้ชเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการโค้ช เพราะผู้รับบริการโค้ชไวใจโค้ช จะทำให้ผู้รับบริการโค้ชกล้าที่จะคิด พูดและแสดงความรู้สึกลักษณะเปิดเผย ช่วยให้โค้ชได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเข้าใจผู้รับบริการโค้ชอย่างแท้จริง

2. ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี

จากสมมติฐานการวิจัย มีตัวแปรอย่างน้อย 1 ตัวแปร สามารถพยากรณ์สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยการกำหนดเป้าหมายการโค้ช (X_1) ปัจจัยการให้ข้อมูลย้อนกลับ (X_4) ทั้ง 2 ปัจจัย สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานีได้ร้อยละ 22.70 และเมื่อจำแนกตัวแปรแต่ละตัวแปร พบว่า ตัวแปรที่มีค่าอำนาจการพยากรณ์สูงสุดคือตัวแปร ปัจจัยการกำหนดเป้าหมายการโค้ช (X_1) รองลงมา คือ ตัวแปรปัจจัยการให้ข้อมูลย้อนกลับ (X_4) จำแนกทีละตัว ดังนี้

2.1 ปัจจัยการกำหนดเป้าหมายการโค้ช

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยการกำหนดเป้าหมายการโค้ช สามารถพยากรณ์สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Beta = .325) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือการชี้แนะของผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการสร้างข้อตกลงหรือมีการกำหนดเป้าหมายในการชี้แนะระหว่างครูผู้สอนกับผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อมุ่งเน้นผลลัพธ์ให้เกิดกับสมรรถนะของครูผู้สอน การกำหนดเป้าหมายการโค้ชที่มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมสำหรับครูผู้สอน จะช่วยให้การโค้ชมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งทำให้ผู้บริหารมองเห็นเป้าหมายในการโค้ชครูผู้สอน ทำให้สมรรถนะของครูผู้สอนเพิ่มขึ้น การกำหนดเป้าหมายในการโค้ช มีความสำคัญต่อทั้งผู้โค้ชและผู้รับ การโค้ชซึ่งเป็นการมุ่งเน้นผลลัพธ์เรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพของผลการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น สอดคล้องกับแนวคิด ปกรณ วังศรีรัตนพิบูลย์ (2557, หน้า 5) กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายการโค้ชมีความสำคัญ ดังนี้ 1) พัฒนาผู้รับบริการโค้ชให้มีความรู้ ทักษะและลักษณะเฉพาะตัว เพื่อให้งานนั้น ๆ ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย 2) เพื่อถ่ายทอดเทคนิคและวิธีการทำงานเพื่อให้ผู้รับบริการโค้ชมีศักยภาพในการทำงานที่สูงขึ้น 3) เพื่อปรับปรุงและพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โค้ชจะทำหน้าที่ในการค้นหาความสามารถที่โดดเด่น ความสามารถที่ต้องปรับปรุงของผู้รับบริการโค้ช สอดคล้องกับแนวคิดของ จุฑารัตน์ สติธิปัญญา (2553, หน้า 33) กล่าวว่าเป้าหมายการโค้ชมุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาในส่วนของการปฏิบัติงานหรือเน้นไปที่ตัวเนื้อหาของงานเป็นสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริวิชัย วัชรภาพ (2563, หน้า 157) ได้ทำการศึกษา เรื่อง รูปแบบการพัฒนาทักษะการโค้ชสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า การกำหนดเป้าหมาย เป็นขั้นตอนที่ผู้บริหารช่วยให้ผู้รับบริการโค้ชได้เป้าหมายที่ชัดเจน โดยใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้รับบริการโค้ชตระหนักถึงความสำคัญของเป้าหมายหรือแรงจูงใจที่ต้องการบรรลุเป้าหมายและให้ผู้รับบริการโค้ชระบุเวลาที่เป้าหมายสำเร็จโดยเป้าหมายในการโค้ชควรมาจากความต้องการของผู้รับบริการโค้ช

2.2 ปัจจัยการให้ข้อมูลย้อนกลับ

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยการให้ข้อมูลย้อนกลับสามารถพยากรณ์สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Beta = .211) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ผู้บริหารสถานศึกษาให้การสะท้อนผลการปฏิบัติงานให้กับครูผู้สอนรับทราบว่าตัวเองมีข้อดี ข้อด้อยอะไรบ้างทำให้ครูผู้สอนทราบจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น เกิดความศรัทธากับตัวผู้บริหารเองที่คอยสนับสนุนส่งเสริมและมีความภูมิใจในตนเอง เพราะรู้สึกว่าเป็นคนสำคัญในองค์กร ครูผู้สอนมีกำลังใจในการทำงานมากขึ้น ทำให้ครูผู้สอนมีการพัฒนาตนเองเพื่อให้ผลการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ส่งผลให้สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานีเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ อัญญา เปี่ยมประถม (2553, หน้า 129) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นการสื่อสารผลการปฏิบัติงานให้พนักงานทราบว่าที่ผ่านมามีผลการปฏิบัติงานของพนักงานเป็นอย่างไร ตรงตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ต้องเปลี่ยนแปลงอย่างไร พร้อมทั้งหาแนวทางพัฒนาปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Wiggins (2012, pp. 11-16) ได้เสนอหลักสำคัญในการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ 7 ประการคือ ยึดเป้าหมายเป็นสำคัญมีความชัดเจนตรงประเด็น มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติแสดงความเป็นมิตรเลือกเวลาที่เหมาะสม มุ่งการพัฒนาขณะปฏิบัติงานมีความตรงเชื่อถือได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2557, หน้า 40) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feed back) เป็นการให้ข้อมูลในระหว่างภายหลังที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานต่าง ๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนทราบจุดแข็งและจุดที่ต้องปรับปรุงแก้ไขของตนเอง การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ดีผู้สอนควรใช้การสื่อสารเชิงบวก ด้วยความจริงใจ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาทักทายที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาตนเอง มีแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ สอดคล้อง

กับงานวิจัยของ Bartz (2017, pp. 1-5) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ทักษะการสื่อสาร การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการโค้ชสำหรับผู้จัดการที่ใช้ในกระบวนการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงาน ผลการวิจัยพบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นกิจกรรมของผู้จัดการเพื่อให้ข้อมูลแก่พนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของตนอย่างชัดเจน การให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีประสิทธิผลจะเชื่อมโยงกับเป้าหมายการทำงานโดยเฉพาะช่วยปรับปรุงผลการปฏิบัติงานและนำไปสู่การเพิ่มผลผลิตและความพึงพอใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยการกำหนดเป้าหมายการโค้ชและปัจจัยการให้ข้อมูลย้อนกลับมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 หากผู้บริหารสถานศึกษาให้คำชี้แนะและเป็นที่ปรึกษาที่ดีให้กับครูผู้สอน การปฏิบัติงานของครูผู้สอนจะเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรศึกษาแนวทางในการพัฒนาการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อนำไปพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาปัจจัยการโค้ชอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 เพื่อนำมาเปรียบเทียบกัน ซึ่งจะเป็นรูปแบบในการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนเพื่อนำองค์กรไปสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จ

เอกสารอ้างอิง

- คม สุวรรณพิมล. (2555). *จะเป็นโค้ชได้อย่างไร*. เข้าถึงได้จาก <http://www.coachforgoal.com/index.php?action=new>. 15 สิงหาคม 2564.
- จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์. (2555). *การพัฒนารูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการโค้ชและการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของครูพหุวิทยกรรรม*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จุฑารัตน์ สติปัญญา. (2553). *The coach มิตรคู่คิดและซัดไกล่ ปรับกระบวนการคิด พัฒนาติดตามและประเมินโครงการ*. สงขลา: นำศิลปะโฆษณา.
- ธนวัฒน์ ศรีไพโรจน์. (2561). *อิทธิพลของโปรแกรมการโค้ชการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานที่มีต่อสมรรถนะของครูผู้สอนเพื่อทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของผู้เรียน*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธันท์พัทธ์ รชตพงษ์สันต์. (2561). *แนวทางการโค้ชซึ่งการปฏิบัติธรรมตามหลักกัลยาณมิตรของวัดพระธรรมกาย*. วิทยานิพนธ์ พธ.ม. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปกรณ วงศ์รัตนพิบูลย์. (2557). *ใช้ชีวิตคิดแบบโค้ชเพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จ*. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.
- วิชัย วงศ์ใหญ่และมารุต พัฒนาผล. (2557). *การโค้ชเพื่อรู้คิด*. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- ศิริรัตน์ ศิริวรรณ. (2557). *การโค้ชเพื่อการพัฒนาผลงานที่ยอดเยี่ยม*. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- สิริวิชัย วัชรภาพ (2563) *รูปแบบการพัฒนาทักษะการโค้ชสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- สุมาลา พรหมมา. (2559). *รูปแบบการพัฒนาทักษะการโค้ชของผู้นำทางการพยาบาล*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- สุรศักดิ์ อมรัตน์ศักดิ์. (2557). *ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. (2557). *การยกระดับคุณภาพครูไทยในศตวรรษที่ 21*. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ “อภิวินัยการเรียนรู้สู่ จุดเปลี่ยนประเทศไทย”. กรุงเทพฯ: บริษัท สหมิตรพรินติ้ง แอนด์พับลิชซิ่ง จำกัด.
- อนุวัติ คุณแก้ว. (2555). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ สู่ผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อนวิทยฐานะ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญญา เปี่ยมประถม. (2553). *การให้และรับข้อมูลย้อนกลับที่ 9 ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงาน: กรณีศึกษา บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย (แก่งคอย) จำกัด*. วารสารจุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์, 4(6),42-46.
- อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล. (2561). *การวิจัยทางการศึกษา : แนวคิดและการประยุกต์ใช้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อุทิศ ผาดวงสุข. (2560). การบริหารโดยใช้โค้ชเพื่อการพัฒนาองค์กร. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*, 11(26), 130-141.
- Bartz, D. E. (2017). Communication, Feedback, and Coaching Skills for Managers to Use with Staff Members during the Performance Appraisal Process. *International Journal of Business and Social Science*, 8(6), 1-5.
- Barton, E. E., et al. (2013). Coaching Preservice Teacher to Teach Play Skill to Children With Disabilities. *Teacher Education and Special Education*, 36(4), 330.
- Britton, L. R.; & Anderson, K. A. (2010). *Peer Coaching and Pre-service Teachers: Examining an Underutilized Concept*. Retrieved from <https://www.eric.ed.gov/?id=EJ867549>. January 5th, 2017.
- Champathes, R. M. (2007, March). Coaching for Performance Improvement: The “COACH” Model. *Journal of Development and Learning in Organization*, 20(2), 17-18.
- Cheng, C.K. (2014). Learning Study: nurturing the instructional design and teaching competency of Pre-service teacher. *Asia-Pacific Journal of Teacher Education*, 42(1), 51-66.
- Costa, Arthur L. & Robert J. Garmston. (2002). *Cognitive Coaching Foundation Seminar Learning Guide*. (5thed). Highlands Ranch, CO: Center for Cognitive Coaching.
- Dekker-Groen, Agaath. M., Van der Schaaf Marieke. F., & Stokking, Karel. M. (2013). A Teacher Competence Development Programme for Supporting Student Reflection Skill. *Teachers and Teaching: theory and Practice*, 19(2), 150-171.
- Gottesman, B. (2000). *Peer Coaching for Educators*. Lanhan: The Scarecrow.
- Grossman Pamela. (1990). *The making of teacher: Teacher knowledge and teacher education*. New York: Teacher College Press.
- Ibarra, H. (2004). *Coaching and Mentoring*. Boston, MA: Harvard Business School Press.
- Kauffman, C. (2006). Positive Psychology: The Science at the Heart to Coaching. in D.R. Stober & A.M. Grant (Eds) *Evidence based coaching handbook: Putting best practices to work for your clients* (pp. 219–253). John Wiley & Sons, Inc.
- Knight, Jim. (2007). *Instruction Coaching: A Partnership Approach to Improving Instruction*. California: Corwin Press.
- Mink, O.G., Owen, K.Q., & Mink, B.P. (1993). *Developing high-performance people: The art of coaching*. Reading, Massachusetts: Addison-Wesley.
- Mukherjee, Sraba. (2014). *Corporate Coaching: the essential guide*. New Delhi: SAGE Publication.
- Patti, J., Holzer, A., Stern, R & Brackett, M.A. (2012). *Personal, professional coaching: Transforming professional development for teacher and administrative leaders*. *Journal Of Leadership Education*, 11(1), 263-274.
- Sakolrak, Sosion. (2014). The Strategic development to enhance reading comprehension instructional competency of elementary school teachers base on comprehension ability diagnostic instruments. *Procedia-Social and Behavioral Science*, 116(8), 2946-2951.
- Wiggin, G. (2012). 7 Keys to Effective Feedback. *Educational Leadership*, 70(1), 10-16.